ΑΝΗΣΥΧΗΤΙΚΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ

Ὁ συνδικαλισμὸς στὶς χῶρες τῆς ΕΟΚ

πρέπει ν' ἀναπτυχθεῖ σὲ κοινοτικὸ ἐπίπεδο

γιὰ νὰ διαδραματίσει ἡ ἐργατικὴ τάξη τὸ ρόλο της

ΔΙΟΓΚΩΝΕΤΑΙ ΣΤΗ ΔΥΤΙΚΗ ΕΥΡΩΠΗ Η ΑΝΕΡΓΙΑ

ΒΡΥΞΕΛΛΕΣ. Ἡ μαζικὴ ἀνεργία εἶναι ἕνα τεράστιο οἰκονομικὸ φαινόμενο, ποὺ ἔχει ἄμεσες ἐπιπτώσεις καὶ στὴν κοινωνικὴ ζωὴ τῶν χωρῶν. Στὶς χώρες τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος, ἡ ἀνεργία ἔχει λάβει σοβαρότατες διαστάσεις, οἱ δὲ κοινοτικὲς ἐπιτροπὲς παρὰ τὰ μέτρα καὶ τὰ προγράμματα, ποὺ ἐκπονοῦν, δὲν μποροῦν νὰ ἀναχαιτίσουν τὸν ρυθμὸ τῆς ἀνεργίας, ὄχι μόνο ἀλλὰ τὴν λιγότερο πλούσιες, ἀλλὰ ἀκόμα καὶ στὶς οἰκονομικὰ ἰσχυρές, ὅπως εἶναι ἡ Δυτικὴ Γερμανία.

Παρατηρητὲς ἀναφέρουν, πὼς ὅσοι ἀσχολοῦνται στὶς Κοινότητες μὲ τὶς κοινωνικὲς ὑποθέσεις ἀποτείνονται μὲ ἀνθρώπους τοῦ Ἐυρωβοῦ Σταυροῦ: Προσφέρουν τὶς πρῶτες βοήθειες χωρὶς νὰ μποροῦν νὰ μεταβάλουν τίποτε ἀπὸ αἴτια τῶν ἀτυχημάτων. Ἤδη, ἡ Εὐρωπαϊκὴ Κοινότητα ἔχει ξεπεράσει τὰ 6.000.000 ἀνέργους. Κλάδοι ὁλόκληροι τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς βρίσκονται σὲ ἀπελπιστικὴ κατάσταση, ὅπως τὰ ναυπηγεῖα, ἡ μεταλλουργία, ἡ ἠλεκτροϋφαντουργία, ἡ ὑποδημοβιομηχανία. Ἑκατοντάδες χιλιάδες νέων μπαίνουν κάθε χρόνο στὴν ἀγορὰ ἐργασίας ποὺ δὲν κατορθώνει νὰ τοὺς ἀπορροφήσει. Τὰ προγνωστικὰ θεωροῦν ὅτι ἡ σημερινὴ κατάσταση δὲν θὰ βελτιωθεῖ πρὶν ἀπὸ τὸ 1980. Σὲ ὅλα τὰ κράτη τὸ θέμα τῆς ἀνεργίας ἔχει ὑψηλὴ προτεραιότητα, ὅσες προσπάθειες ὅμως κι' ἂν καταβάλλονται, τὸ πρόβλημα δὲν βρίσκει λύση γιατὶ εἶναι πολὺ εὐρὺ γιὰ ν' ἀντιμετωπισθεῖ σὲ ἐθνικὸ ἐπίπεδο. Μόνο μιὰ συντονισμένη ἀντιμετώπιση ἀπὸ τοὺς κοινοτικοὺς ἑταίρους μπορεῖ νὰ ἔχει πιθανότητες ἐπιτυχίας. Τί μπορεῖ νὰ κάνει ἡ Κοινότητα; Ἔχει τὰ μέσα, ἔχει τὴν ἀρμοδιότητα νὰ ἐπέμβει; Σχετικὰ ὁ κ. Χένγκ Βρέντελινγκ, ὑπεύθυνος τῆς ἐπιτροπῆς σὲ θέματα κοινωνικῆς πολιτικῆς γράφει:

Η ΣΥΝΘΗΚΗ ΤΗΣ ΡΩΜΗΣ

«Μάταια θὰ ψάξη κανεὶς νὰ βρεῖ στὴν συνθήκη τῆς Ρώμης ἕνα ἄρθρο, ποὺ νὰ δίνει στὴν ἐπιτροπὴ ἁρμοδιότητες σὲ θέματα ἀνεργίας, ὥστε νὰ κάνει χειροπιαστὲς προτάσεις. Οἱ συντάκτες τῆς συνθήκης δὲν μποροῦσαν νὰ φαντασθοῦν τὴν σημερινὴ ἔκταση τῆς ἀνεργίας, καὶ τὴν εἶδαν σὰν ἐθνικὸ πρόβλημα. Ἐξαίρεση ἀποτελοῦν, μερικοὶ τομεῖς, ὅπου ἡ ἐπιτροπὴ ἔχει αὐτοτελεῖς ἁρμοδιότητες σὲ θέματα ἀπασχολήσεως: στὴν ἀγροτικὴ πολιτικὴ καὶ τὸν κλάδο ἄνθρακος — χάλυβος. Στοὺς δύο αὐτοὺς τομεῖς ὑπάρχει μιὰ συγκεντρωτικὴ πολιτικὴ καὶ οἱ Βρυξέλλες φέρουν τὴν τελικὴ εὐθύνη. Ἂν λοιπὸν σταθεῖ κανεὶς στὶς συνθῆκες, οἱ Βρυξέλλες δὲν ἔχουν ἐξουσίες. Δὲν μπορεῖ ὅμως νὰ γίνει κάτι;

»Καὶ βέβαια μπορεῖ, ἤδη δὲ ἔχει γίνει μιὰ ἀρχή. Σὲ μερικοὺς κρίσιμους τομεῖς ὅπως τὰ ναυπηγεῖα, ἡ κλωστοϋφαντουργία καὶ ἡ ὑποδηματοβιομηχανία, ἡ κοινότης θέλει νὰ προωθήσει μιὰ κοινὴ βιομηχανικὴ πολιτική. Οἱ τομεῖς αὐτοὶ θὰ ἀναδιαρθρωθοῦν, πρᾶγμα ποὺ σημαίνει ἀπώλεια θέσεων ἐργασίας. Εἶναι λοιπὸν ἀναγκαῖο νὰ ὑπάρξουν μέτρα σὲ κοινοτικὸ ἐπίπεδο γιὰ τὰ ἄτομα αὐτά, ποὺ θὰ κάσουν τὴν δουλειά τους. Μὲ ἄλλα, λόγια, ἡ κοινὴ βιομηχανικὴ πολιτικὴ θὰ χρειασθεῖ ἕνα ἀξιόλογο κεφάλαιο γιὰ τὶς κοινωνικὲς συνέπειές της. Γιὰ τὴν ὥρα ὅμως, ἡ κοινὴ βιομηχανικὴ πολιτικὴ δὲν ὑπάρχει. Μέχρι στιγμῆς, κατὰ πανάμοστε ἀποσπασματικὰ μὲ τοὺς κρίσιμους τομεῖς καὶ δὲν ὑπάρχει συντονισμὸς τῶν κοινωνικῶν μέτρων. Ὁ συντονισμὸς ὅμως μεθοδεύεται. Καὶ ἂν ἀκόμη ὑπάρξουν ἀρχικὰ διαφορές, θεωρῶ βασικὸ στόχο μας τὴν συγκέντρωση τῶν ἐπὶ μέρους κοινωνικῶν μέτρων σ' ἕνα ἐνιαῖο πλαίσιο.

»Τί μπορεῖ ὅμως νὰ γίνει συγκεκριμένα γιὰ τοὺς ἐργαζομένους, ποὺ βρίσκονται χωρὶς δουλειὰ ἐπειδὴ ἡ ἐπιχείρησὶ τους πέφτει ἔξω ἢ ἀναδιαρθρώνεται;

Η ΑΛΗΘΙΝΗ ΛΥΣΗ ΤΟΥ

»Ἕνα μικρὸ ποσοστὸ μπορεῖ νὰ συνταξιοδοτηθεῖ, μὲ τὴν βοήθεια κοινοτικῶν κονδυλίων. Αὐτὸ ὅμως, δὲν εἶναι παρὰ ἕνας τρόπος γιὰ νὰ κρύψουμε τὸ πρόβλημα, δὲν εἶναι ἀληθινὴ λύση. Οὔτε πιστεύω ὅτι εἶναι λογικὸ νὰ καταδικάζουμαι σὲ ἀδράνεια ἕναν ἄνθρωπο 55 χρονῶν, ποὺ μὲ τὴν πεῖρα καὶ τὶς γνώσεις του εἶναι πολύτιμος στὴν παραγωγικὴ διαδικασία. Ὄχι, ἡ ἀληθινὴ λύση εἶναι νὰ βρεθοῦν νέες θέσεις ἐργασίας. Καὶ φυσικά, αὐτὴ εἶναι ἡ μοναδικὴ λύση, ποὺ μπορεῖ νὰ ἰσχύσει γιὰ τοὺς νέους — ποὺ πλήττονται ἰδιαίτερα ἀπὸ τὴν ἀνεργία.

»Ποῦ θὰ βρεθοῦν ὅμως αὐτὲς οἱ θέσεις ἐργασίας μέσα σὲ μιὰ δυσμενῆ συγκυρία; Θὰ πρέπει νὰ δημιουργηθοῦν. Θὰ πρέπει νὰ τονωθοῦν οἱ παραγωγικοὶ ἐκεῖνοι κλάδοι, ποὺ ἔχουν μπροστὰ τους ἀξιόλογες προοπτικές. Φθάνουμε ἤδη στὸ πρόβλημα τῆς ἐκλεκτικῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως, δηλαδή, στὴν ἐπιλογὴ τῶν κλάδων μὲ μέλλον. Ὅλα τὰ κράτη ἐνδιαφέρονται γι' αὐτὴν τὴν ἐπιλογή, κανένα ὅμως δὲν ἔχει καταλήξει. Ἂν ὅμως θυμηθεῖ κανεὶς πόσο στενὰ συνδεδεμένες εἶναι μεταξὺ τους οἱ οἰκονομίες μας, θὰ ἀντιληφθεῖ πὼς τέτοιες ἐπιλογὲς μόνον σὲ κοινοτικὸ ἐπίπεδο εἶναι δυνατὸν νὰ μεθοδευθοῦν.

»Σὲ ποιοὺς τέτοιους τομεῖς μπορεῖ νὰ ὑπάρξει συμφωνία: Στὴν ἐνέργεια πρῶτα ἀπ' ὅλα. Στὴν ἔρευνα ἐναλλακτικῶν πηγῶν ἐνεργείας καὶ τῶν ἀντίστοιχων τεχνολογικῶν, στὴν συγκεκριμένη ἐπιδίωξη οἰκονομιῶν ἐνεργείας — ἂς ποῦμε μὲ τὴν γενίκευση τῆς μονώσεως. Κάτι τέτοιο ὅμως θὰ ἐπιτευχθεῖ μόνον ἐὰν ληφθοῦν διάφορα μέτρα στὸν τομέα τῶν οἰκοδομῶν καὶ τῶν μηχανολογικῶν ἐφαρμογῶν. Ὁπωσδήποτε ὅμως, δημιουργοῦνται μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ πολλὲς εὐκαιρίες ἐργασίας. Τὰ θέματα ὅμως αὐτὰ δὲν εἶναι μόνο θέματα κοινωνικῆς πολιτικῆς: εἶναι καὶ θέματα βιομηχανικῆς πολιτικῆς καὶ ἐξευρέσεως χρηματοδοτικῶν πόρων.

»Καὶ ἡ προώθηση τῶν πυρηνικῶν ἀντιδραστήρων, θὰ ρωτήσετε:

»Ναί, αὐτὸς ὁ κλάδος προσφέρει σοβαρὲς προοπτικὲς ἀπασχολήσεως. Ἀκόμη ὅμως δὲν ἔχει κλείσει ἡ συζήτηση γύρω ἀπὸ τὴν σκοπιμότητα τῆς γενικεύσεως τῆς πυρηνικῆς ἐνεργείας: οὔτε ἔχουν παραμερισθεῖ οἱ φόβοι ποὺ προκαλοῦν οἱ κίνδυνοι μολύνσεως τοῦ περιβάλλοντος, ἀλλὰ καὶ ἀποκαλυπτικῶν ἀτυχημάτων.

ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΙΣΗΓΗΣΕΙΣ

»Τὸν περασμένο Ὀκτώβριο, ἡ ἐπιτροπὴ ἔκανε συστάσεις — εἰσηγήσεις γιὰ τὸ θέμα τῆς καταπολεμήσεως τῆς ἀνεργίας τῶν νέων. Ποιὸ θὰ εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα τῶν εἰσηγήσεων αὐτῶν; Δὲν στηρίζω, ὁμολογῶ, μεγάλες ἐλπίδες ἐπάνω τους.

»Γενικά, οἱ συστάσεις εἶναι ἕνα πολὺ ἀδύναμο μέσο γιὰ νὰ χρησιμεύσουν σὰν φορεῖς μιᾶς ὁποιασδήποτε πολιτικῆς. Ἤδη ὅμως ἔχουμε φθάσει σὲ πιὸ συγκεκριμένες πρωτοβουλίες στὸ θέμα τῆς ἐπαγγελματικῆς καταρτίσεως τῶν νέων: ἔτσι, στὸ συμβούλιο ὑπουργῶν μᾶς ζητήθηκε νὰ παρουσιάσουμε συγκεκριμένα σχέδια. Ἀλλὰ ποιὲς θὰ εἶναι οἱ γενικὲς κατευθύνσεις τῶν σχεδίων αὐτῶν;

»Τὸ συμβούλιο πιστεύει καὶ βρισκόμαστε σύμφωνοι σ' αὐτό, πὼς θὰ πρέπει νὰ κατευθύνουμε βασικὰ τὶς προσπάθειές μας πρὸς τὸν δημόσιο τομέα. Αὐτὸ σημαίνει τὸν τομέα τῆς ἐκπαιδεύσεως, σημαίνει ὅμως κυρίως τὸν τομέα τῆς κοινωνικῆς ἀρωγῆς. Ὅλοι γνωρίζουμε πὼς ἡ Εὐρώπη περνάει μιὰ φάση γεράσματος: οἱ μεγαλύτεροι σὲ ἡλικία ἔχουν ἐπιτακτικὴ τὴν ἀνάγκη μιᾶς ἀρωγῆς. Μέχρι τὴν στιγμὴ αὐτή, τὰ ἄτομα ποὺ κατευθύνονται πρὸς ἐπαγγέλματα τέτοιου εἴδους, ἔχουν ἐλλειπῆ εἰδικὴ κατάρτιση. Ὅσο λοιπὸν θὰ αὐξάνεται ἡ ζήτησή τους, τόσο θὰ καθίσταται ἐπιτακτικότερη ἡ ἀνάγκη καταρτίσεώς τους. Βέβαια, ἡ ἐπίδραση τέτοιων προγραμμάτων θὰ εἶναι σχετικὰ μικρή, μπροστὰ στὸν ὄγκο τῆς ἀνεργίας.

ΣΕ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΕΠΙΠΕΔΟ

»Ἕνα ὅμως, εἶναι βέβαιο: ὅτι γιὰ τὴν ὥρα, λύση περιορισμένη στὰ στενὰ ἐθνικὰ πλαίσια δὲν εἶναι ἐφικτή. Ἐπιβάλλεται νὰ κινηθοῦμε στὸ κοινοτικὸ ἐπίπεδο. Ἀλλὰ καὶ σὲ αὐτὸ ἀκόμη δὲν εἶναι βέβαιη ἡ ἐπιτυχία: δεχόμαστε πολλὲς ἐξωτερικὲς ἐπιδράσεις, κάθε κάμψη τῆς διεθνοῦς συγκυρίας ἐπηρεάζει αὐτόματα τὴν ἀγορὰ ἐργασίας μας.

»Ἡ μαζικὴ ἀνεργία τὴν ὁποία ζοῦμε αὐτὴ τὴν στιγμή, εἶναι ἕνα μεγάλο οἰκονομικὸ φαινόμενο ποὺ δὲν ἐπιλύεται ἀπὸ ἕναν ὑπουργὸ ἢ ἕναν κοινοτικὸ ὑπεύθυνο κοινωνικῶν ὑποθέσεων. Εἶναι ἀναγκαῖος ὁ στενὸς συντονισμὸς τῶν οἰκονομικῶν, χρηματοδοτικῶν, ἐμπορικῶν καὶ πολιτικῶν πρωτοβουλιῶν. Καὶ ὁ ὑπεύθυνος τῶν κοινωνικῶν ὑποθέσεων ὀφείλει νὰ παρουσιάζει πάντοτε πιεστικὰ στοὺς συναδέλφους του τὴν πραγματικότητα.

»Εἶναι ἀνόητο νὰ ἀποφεύγουμε τὴν ἀλήθεια: στὸν κοινωνικὸ τομέα, ἡ Κοινότης δὲν ἔχει κάνει οὐσιαστικά, τίποτε. Εἶναι παράδοξο νὰ διαπιστώνει ὁ παρατηρητής, ὅτι οἱ ἁρμόδιοι ὑπουργοὶ συναντοῦνται μόλις δύο φορὲς τὸν χρόνο. Ἤδη, ὅμως, ὅλοι συνειδητοποιοῦν ὅτι ἡ ὕπαρξη τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς ἔχει σαφεῖς κοινωνικὲς ἐπιπτώσεις στὰ κράτη —μέλη. Ἀλλὰ ποιὸς θὰ εἶναι ὁ ρόλος τοῦ συνδικαλισμοῦ σὲ ὅλα αὐτά, θὰ διερωτηθεῖ κανείς;

»Καὶ ἐγὼ ἀντιμετωπίζω αὐτὸ τὸ πρόβλημα. Δυστυχῶς, οἱ πρωτοβουλίες τῶν συνδικάτων εἶναι περιορισμένες σ' αὐτὸ τὸν τομέα. Ἕνα ἀπὸ τὰ πράγματα ποὺ δυσχεραίνουν φανερὰ τὶς προσπάθειές μας εἶναι ἡ ἔλλειψη μιᾶς ὑποδομῆς κοινωνικῆς ὀργανώσεως. Ἐνῶ σὲ ἐθνικὸ ἐπίπεδο, ὁ συνδικαλισμὸς εἶναι ἰδιαίτερα δραστήριος, σὲ κοινοτικὸ ἐπίπεδο εἶναι ἀνοργάνωτος. Γι' αὐτὸ πρέπει νὰ βοηθήσουμε μὲ κάθε τρόπο τὴν ὀργάνωση τοῦ συνδικαλισμοῦ σὲ εὐρωπαϊκὰ πλαίσια. Γι' αὐτὸ εἶμαι καὶ ὀπαδὸς τῆς λειτουργίας ἀντιπροσωπευτικῶν ὁμάδων ἐργασίας σὲ κάθε τομέα δραστηριότητος, παρὰ τοὺς κινδύνους, ποὺ μιὰ τέτοια τακτικὴ μπορεῖ νὰ περικλείει. Γενικά, εἶναι ἐπικίνδυνο νὰ προωθεῖ κανεὶς τὰ πράγματα κατὰ τομεῖς, ἀλλὰ ἂν πρέπει ὅμως νὰ διαμορφώσουμε πρῶτα μιὰ γενικὴ κοινωνικὴ πολιτικὴ γιὰ νὰ δραστηριοποιηθοῦμε, θὰ περιμένουμε ἕναν αἰῶνα..».

Ἤδη, τὰ ἐργατικὰ συνδικάτα εἶπαν «ναί» στὴν πυρηνικὴ ἐνέργεια, ἀλλὰ κάτω ἀπὸ ὁρισμένες θεμελιώδεις συνθῆκες. Αὐτὴ ὑπῆρξε οὐσιαστικὰ ἡ ἀπόφαση τῆς ὁμάδος ἐργασίας γιὰ τὴν ἐνέργεια, τῆς εὐρωπαϊκῆς συνομοσπονδίας συνδικάτων, κατὰ τὴν διάρκεια συναντήσεως στὴν Κοπεγχάγη μὲ συμμετοχὴ ὑπηρεσιῶν τῆς εὐρωπαϊκῆς ἐπιτροπῆς.

Ἡ ἀπόφαση αὐτή, ποὺ θὰ πρέπει τώρα νὰ ἐγκριθεῖ ἀπὸ τὴν ἐκτελεστικὴ ἐπιτροπὴ τῆς συνομοσπονδίας, τονίζει κυρίως ὅτι:

«Ἡ ἀποδοχὴ τῆς χρησιμοποιήσεως τῆς πυρηνικῆς ἐνέργειας δὲν σημαίνει ὅτι ἡ νέα αὐτὴ πηγὴ θὰ πρέπει νὰ μονοπωλήσει τὸν ἐνεργειακὸ μας ἀνεφοδιασμό. Ἡ ἐνεργειακὴ πολιτικὴ τῆς Κοινότητος, πρέπει νὰ τείνει στὴν τεχνολογικὴ καὶ γεωγραφικὴ διασπορὰ τῶν ἐνεργειακῶν πηγῶν».

«Ἡ πυρηνικὴ ἐνέργεια θὰ πρέπει νὰ ἐνταχθεῖ στὴν γενικότερη ἐνεργειακὴ εἰκόνα τοῦ αὔριο. Στόχος θὰ εἶναι ἡ ἀντιμετώπιση τῆς ζητήσεως χωρὶς τὴν ἐμφάνιση στενοτήτων. Δεδομένου ὅμως ὅτι εἶναι γνωστὰ τὰ προβλήματα ποὺ συνεπάγεται ἡ χρησιμοποίηση τῆς πυρηνικῆς ἐνέργειας, θὰ πρέπει νὰ ὀργανωθεῖ κατὰ τρόπο, ποὺ νὰ παρεμβαίνει στὸν ἐλάχιστο ἐφικτὸ βαθμὸ καὶ κάτω ἀπὸ ἀνεκτὲς πάντοτε συνθῆκες».

Οἱ ὅροι τῆς χρησιμοποιήσεως τῆς πυρηνικῆς ἐνέργειας, εἶναι κατὰ τὴν ὁμάδα ἐργασίας, οἱ ἀκόλουθοι:

Ἡ πυρηνικὴ ἐνέργεια θὰ πρέπει νὰ χρησιμοποιηθεῖ ἀπὸ τὴν Κοινότητα, χωρὶς νὰ παραγνωρισθεῖ ὁ ρόλος ἄλλων παραδοσιακῶν πηγῶν ἐνεργείας, ἢ καὶ νέων τεχνολογιῶν.

Ἡ ἔκταση τῆς χρησιμοποιήσεώς της θὰ πρέπει νὰ καθορισθεῖ στὰ πλαίσια δημοκρατικῶν διαδικασιῶν.

Ὁπωσδήποτε θὰ πρέπει νὰ προηγηθεῖ μιὰ σοβαρὴ δραστηριοποίηση πρὸς τὴν κατεύθυνση τῶν οἰκονομιῶν ἐνεργείας, μὲ μείωση τῆς σπατάλης καὶ αὔξηση τῆς ἀποδόσεως.

Ἡ ἀνάπτυξη τῶν πυρηνικῶν δραστηριοτήτων ὀφείλει νὰ προσανατολισθεῖ στὴν κατεύθυνση τῆς μεγιστοποιήσεως τῆς κοινωνικῆς καὶ οἰκονομικῆς ὠφελείας: θὰ πρέπει λοιπὸν νὰ βρίσκονται κάτω ἀπὸ τὸν ἄμεσο ἔλεγχο τῶν τοπικῶν, ἐθνικῶν καὶ κοινοτικῶν ὀργάνων.

Ἡ χρησιμοποίηση τῆς πυρηνικῆς ἐνέργειας πρέπει νὰ στηρίζεται σὲ κανόνες, ποὺ νὰ ἐξασφαλίζουν τὴν μεγίστη ἀσφάλεια τόσο στοὺς ἐργαζομένους, ὅσο καὶ στὸν γύρω πληθυσμό.

Μιὰ εὐρεῖα εὐρωπαϊκὴ συνεργασία θὰ πρέπει νὰ ὀργανωθεῖ τόσο γιὰ τὴν κατασκευὴ τῶν ἐγκαταστάσεων, ὅσο καὶ γιὰ τὴν χρηματοδότησὶ τους καὶ γιὰ τὸν ἐξευρωπαϊσμὸ τῶν σχετικῶν τεχνολογιῶν: ὅλες αὐτὲς οἱ ἀπόψεις τοῦ προβλήματος πρέπει νὰ ἐνταχθοῦν σὲ ἕνα κοινοτικὸ πρόγραμμα ἀναπτύξεως.

Ἐξ ἄλλου, ἡ Κοινότητα ὀφείλει νὰ προωθήσει μιὰ πολιτικὴ τεχνικῆς, ἀλλὰ καὶ κοινωνικοοικονομικῆς ἐρεύνης, μὲ σκοπὸ νὰ ἐξαλειφθοῦν οἱ ἀβεβαιότητες καὶ τὰ προβλήματα ποὺ γεννᾶ ἡ χρησιμοποίηση τῆς τεχνολογίας τῆς σχέσεως καὶ νὰ προωθηθοῦν νέες ἐναλλακτικὲς τεχνολογίες.

Η «ΑΤΙΘΑΣΗ» ΜΑΡΙΑ

Ἡ οἰκογένεια Τράπ εὐημερεῖ στὶς ΗΠΑ

ΑΛΛΑ ΔΕΝ ΤΡΑΓΟΥΔΑΕΙ

ΣΤΟΟΥ (Βέρμοντ). «Πῶς νὰ λύση κανεὶς ἕνα πρόβλημα ὡς τῆς Μαρίας» ἔλεγαν αἱ μοναχαὶ εἰς τὴν κινηματογραφικὴν ταινίαν «Ἡ Οἰκογένεια Τράπ». Ἡ ἀπάντησις εἰς τὸ ἐρώτημά των δὲν ἔχει ἀκόμη δοθῆ.

Σήμερον, εἰς τὴν ἡλικίαν τῶν 72 ἐτῶν, ἡ Μαρία περιηγεῖται τὰ καταπράσινα ὄρη τοῦ Βέρμοντ μὲ τὸ γαλάζιο μικρὸ αὐτοκίνητόν της, πεζοπορεῖ, ἱππεύει καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ ἔχη τὴν ἰσχυρὸν ἐκείνην θέλησιν, ἡ ὁποία ἔκαμε τὴν ἱστορίαν τῆς Ζωῆς της ἐν ἀπὸ τὰ δημοφιλέστερα θεατρικὰ καὶ κινηματογραφικὰ ἔργα τοῦ κόσμου.

«Ἤμουν, πολὺ ἀτίθασο πλάσμα» ἐνθυμεῖται ἡ Μαρία καθήμενη εἰς τὸ γραφεῖον της μὲ τὸν βραχίονά της ὁ ὁποῖος ὑπέρκειται προσφάτως θλᾶσιν εἰς τὸν ὦμόν. «Ἡ Τζούλυ Ἄντριους καὶ ἡ Μαίρυ Μάρτιν, αἱ ὁποῖαι εἶχον συμπρωταγωνιστήσει εἰς τὴν ταινίαν, ἦσαν εὐγενέστατα».

Οἱ τουρίσται, οἱ ὁποῖοι συρρέουν εἰς τὴν οἰκίαν τῆς οἰκογενείας Τράπ, εἰς τὴν περιοχὴν τῶν χιονοδρομιῶν τοῦ Στόου, εἰς τὸ Βέρμοντ ὡς νὰ μεταβαίνουν εἰς ἱερὸν προσκύνημα, δὲν θέλουν νὰ ἔχουν ἀπάντησιν εἰς τὸ ἐρώτημα.

Ἡ Μαρία λέγει ὅτι ἔχει ἀπαυδήσει ἐκ τῆς δημοσιότητος τὴν ὁποίαν ἔχει ἀποκτήσει ἡ οἰκογένειά της εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας.

«Τί τὰ θέλετε, ὅμως» λέγει, «εἰς μίαν ἐποχὴν ὡς ἡ ἰδική μας, ἀπὸ τὴν ὁποίαν λείπει τὸ ὄμορφον ἡ χαρά, θεωρῶ ὅτι εἶναι πρέπον νὰ ἠμπορῶ νὰ στέκωμαι εἰς τὸν δρόμον καὶ νὰ χαμογελῶ εἰς τοὺς ἀνθρώπους. Ποὸ ὀλίγων ἡμερῶν, εἰς τὸν δρόμον, ἕνας πατέρας, συνοδευόμενος ἀπὸ τὰ μικρὰ παιδιά του, μοῦ εἶπεν:

«Αὐτὸ εἶναι τὸ ἀποκορύφωμα τῶν διακοπῶν μας. Ἐκάναμεν ἤδη ἓν ἔτος οἰκονομίας διὰ νὰ ἔλθωμεν ἐδῶ καὶ νὰ σᾶς γνωρίσωμεν».

ΠΩΣ ΗΡΧΙΣΑΝ

Ἡ ἱστορία τῆς οἰκογενείας τῆς Μαρίας καὶ τῶν μουσικῶν εἶναι ἓν σύγχρονον παραμύθι. Ἤρχισεν εἰς τὴν Σάλτσμπουργκ τῆς Αὐστρίας κατὰ τὴν δεκαετίαν 1920—30 ὅταν ἡ Μαρία, τρόφιμος μιᾶς ἀγροτικῆς καλογραιῶν ἐστάλη διὰ νὰ φροντίζη τὰ ἑπτὰ τέκνα τοῦ χήρου βαρώνου Γκέοργκ φὸν Τράπ. Ἡ ἀπόφοιτος τῆς σχολῆς τῶν καλογραιῶν καὶ ὁ ἀριστοκρὸς ἀξιωματικὸς τοῦ πρωτικοῦ ἠράσθησαν ἀλλήλους, συμφώνησαν καὶ ἀπέκτησαν ἄλλα τρία τέκνα. Ἀρχικῶς, ἡ οἰκογένεια ἐτραγούδα διὰ διασκέδασιν, ὡς ἔκαμναν παλαιότερον αἱ πλεῖσται τῶν Αὐστριακῶν οἰκογενειῶν ἀλλά, ὅταν ἐπρόβαλε τὸ πρῶτον βραβεῖον εἰς φεστιβὰλ μουσικῆς, ἤρχισε ἡ περιοδεύη τὰς Εὐρωπαϊκὰς πόλεις, δίδουσα συναυλίας.

Κάποτε, ἡ Τράπεζα, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ φὸν Τράπ εἶχε κατάθεσει τὰ χρήματά του, ἐχρεωκόπησεν, ἔκτοτε δέ, ἡ οἰκογένεια ἐτραγούδα διὰ νὰ κερδίση τὰ πρὸς τὸ Ζῆν.

Ὅταν ἀνῆλθεν ὁ Χίτλερ εἰς τὴν ἐξουσίαν καὶ προσήρτησε τὴν Αὐστρίαν, ὁ φὸν Τράπ ἠρνήθη νὰ ὑπηρετήσει εἰς τὸ Γερμανικὸν Ναυτικὸν ἀντὶ δὲ νὰ μείνη εἰς τὴν πατρίδα του, ὅπου τὸ μέλλον δ' ἐγνάφετο ζοφερὸν δι' αὐτὸν ἐπῆρε τὴν οἰκογένειάν του καὶ μετηνάστευσεν εἰς τὴν Ἀμερικήν, ὅπου εἶχαν ἤδη ἀναλάβει ὑποχρεώσεις διὰ καλλιτεχνικὰς περιοδείας.

Ἡ οἰκογένεια Τράπ δὲν ἔφυγεν διὰ τὴν Ἀμερικὴν μὲ τὸν δραματικὸν τρόπον ποὺ περιγράφει ἡ ταινία, ἀλλὰ μετέβη τὸ πρῶτον σιδηροδρομικῶς εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἐν συνεχείᾳ εἰς τὴν Νορβηγίαν, ἐκεῖθεν δέ, διὰ πλοίου εἰς τὴν Ἀμερικήν.

Ἡ Μαρία ἡ ὁποία φέρει πάντοτε τὴν ἐθνικὴ Αὐστριακὴν της ἐνδυμασίαν, μίαν ἐρυθρὰν φουστανέλλαν καὶ μίαν μπλούζαν εἶναι μία γραφικὴ μορφὴ τοῦ στόλου. Εἰς τὴν οἰκίαν της ἡ ὁποία εὑρίσκεται εἰς ἓν ἀγρόκτημα 600 ἑκταρίων, κυττάζει τὸν βραχίονά νὰ πῆ ποὺ εἶναι εἰς τὸν γύψον καὶ γελᾶ:

«Ἤτο ἀπιστεύτως ἀνόητον, λέγει: «Ἐβάδ ζα εἰς τὸν δρόμον μὲ μίαν νέαν τὴν ὁποίαν εἶχα προσκαλέσει εἰς γεῦμα, ὅταν ἕνα αὐτοκίνητον ἐσταμάτησε δίπλα μου καὶ ὁ ὁδηγὸς ἐζήτησε νὰ μὲ φωτογραφήσῃ. Τοῦ εἶπε: «Καλὰ ἀφῆστε με νὰ στραφῶ πρὸς τὸν ἥλιον». Ἐστράφην καί.... ἔπεσα εἰς ἕνα χανδάκι. Τότε, ἀκούμπησα μὲ ὑπομονὴν τὸν βραχίονα εἰς τὸ αὐτοκίνητον καὶ εἶπα: «Παρατέ με, τώρα ἔτσι».

ΤΟ ΘΕΛΗΜΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Ἡ Μαρία δίδει συνεχῶς συνεντεύξεις εἰς περιοδικὰ καὶ ὁμιλίας εἰς διαφόρους εὐκαιρίας Τὸ μήνυμα τῆς ζωῆς της, λέγει, εἶναι πῶς μία οἰκογένεια, ἡ ὁποία ἀντεμετώπισε μίαν κρίσιν, ἠκολούθησε τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ.

Πάντοτε ἔλεγα εἰς τὰ παιδιά μου: «Νὰ εὑρίσκετε τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ τὸ ἀκολουθῆτε ἀκόμη καὶ εἰς τὰ μικρὰ πράγματα. Ἡ ζωή μας ἀποτελεῖται ἀπὸ μικρὰς στιγμάς. Κάποτε, θὰ ἔλθῃ ἡ μεγάλη στιγμὴ καὶ πρέπει νὰ εἶσθε προετοιμασμένοι νὰ τὴν δεχθῆτε».

Τὰ δέκα τέκνα τῆς οἰκογενείας Τράπ εἶναι ὅλα ἀποκατεστημένα. Ὁ Ρούπερτ εἶναι ἰατρὸς εἰς τὸ Χάδλεϋ τῆς Μασσαχουσέτης, ἡ Ἄγαθα διευθύνει ἓν παιδικὸν σταθμὸν εἰς τὸ Γκλύντον τοῦ Μαίρυλαντ, ἡ Μαρία εἶναι ἱεραπόστολος εἰς τὴν Νέαν Γουϊνέαν, ὁ Βέρνερ ἔχει γαλακτοκομεῖον εἰς τὸ Βέρμοντ ἡ Γιοχάνα ζῆ εἰς τὴν Αὐστρίαν, ἡ Ροζμαρὶ ἐργάζεται εἰς ἕνα διεθνῆ ὀργανισμόν, ἡ Ἐλεονώρα εἶναι οἰκοκυρὰ καὶ ὁ Γιοχάννες εἶναι διευθυντὴς τοῦ κέντρου χιονοδρομιῶν τοῦ Στόου. Ἡ Μαρία ἔχει 27 ἐγγόνους καὶ τέσσαρας δισεγγόνους. Ὁ βαρῶνος φὸν Τράπ, ἀπέθανε τῷ 1974.

ΤΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ ΣΑΣ
Κοστίζει μιὰ ὁλόκληρη περιουσία, χρειάζεται νὰ τὸ
ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΣΕΤΕ
τοποθετῶντας τὸ
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΥ
(ἀριθ. εὑρεσιτεχνίας 57655)
τὸ προστατεύετε κατὰ τῆς ΚΛΟΠΗΣ 24 ὥρες τὸ 24ωρο
Διότι ἀσφαλίζει: ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΠΟΡΤΕΣ
ΠΟΡΤ ΜΠΑΓΚΑΖ
ΚΑΠΩ ΜΗΧΑΝΗΣ
Διότι ἔχει: ΡΥΘΜΙΚΟ ΑΚΟΥΣΤΙΚΟ ΣΥΝΑΓΕΡΜΟ
ΡΥΘΜΙΚΟ ΟΠΤΙΚΟ ΣΥΝΑΓΕΡΜΟ
ΤΕΛΕΙΑ ΑΠΟΜΟΝΩΣΗ ΜΗΧΑΝΗΣ
ΧΡΟΝΟ ΕΞΟΔΟΥ
ΧΡΟΝΟ ΕΙΣΟΔΟΥ
ΑΜΕΣΟ ΣΥΝΑΓΕΡΜΟ
ΠΡΟ — ΣΥΝΑΓΕΡΜΟ
ΠΩΛΗΣΙΣ
Χονδρικὴ — Λιανικὴ
Ἐπίσης ἀντιπροσωπεύουμε:
ΤΑ ΠΡΩ